

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No 2013/62/540

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak doende op het beroep van [appellante], woonachtig te [...], gericht tegen het besluit van de BSA-commissie van de Faculteit der Economische Wetenschappen en Bedrijfskunde, verweerster, om appellante een negatief studieadvies toe te kennen.

I. Loop van het geding

Appellante heeft op 20 august 2013 beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerster gedateerd op 16 augustus 2013. Het beroepschrift is tijdig ontvangen, maar voldeed niet aan de wettelijke vereisten. Appellante had haar beroepschrift niet ondertekend, maar heeft het verzuim tijdig hersteld, waardoor alsnog aan de voorwaarden is voldaan. Het beroep is derhalve ontvankelijk.

Op 3 september 2013 is namens het College aan verweerster medegedeeld dat de voorgeschreven procedure vereist dat verweerster in overleg met appellante nagaat of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is. Verweerster heeft appellante niet uitgenodigd, omdat bij de voorbereiding van het bestreden besluit al een gesprek had plaatsgevonden. Een minnelijke schikking is derhalve niet tot stand gekomen.

Verweerster heeft vervolgens op 18 oktober 2013 een verweerschrift ingediend. Het beroep is behandeld ter zitting van het College op 19 november 2013.

Appellante is in persoon verschenen. Zij werd bijgestaan door haar vader [...]. Verweerster is niet verschenen. Appellante heeft haar standpunten mondeling toegelicht.

II. Feiten en geschil

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat het College uit van de volgende feiten. Appellante heeft in het afgelopen studiejaar 39 EC behaald, terwijl ten minste 42 EC vereist zijn om een positief studieadvies te krijgen. Als reden daarvoor meldt appellante dat persoonlijke omstandigheden haar verhinderden optimaal te studeren. Zij lijdt aan dyslexie. Ten bewijze daarvan heeft appellante een dyslexieverklaring overgelegd. Dyslexie is een functiestoornis die valt onder artikel 2.1 van het Uitvoeringsbesluit WHW. In het besluit van verweerster wordt dat ontkend.

Verweerster stelt in het verweerschrift dat in voldoende mate tegemoet is gekomen aan de persoonlijke omstandigheden van appellante. Appellante heeft voor ieder schriftelijk tentamen meer tijd gekregen dan aan andere studenten was toegestaan.

Verweerster erkent dat dyslexie een functiestoornis is. Van belang is echter of de compenserende maatregelen voldoende waren voor appellante om goede resultaten te boeken. Verweerster is van mening dat dat het geval was.

III. Voortgezette behandeling

Het College vraagt appellante of zij een recentere verklaring kan overhandigen waaruit de ernst van haar functiestoornis blijkt, aangezien de verklaring die appellante heeft ingebracht dateert van 2003. Van belang daarbij is te weten of de getroffen maatregel – te weten verlenging van de tentamentijd met dertig minuten – onvoldoende voor appellante was om tegemoet te komen aan haar beperkingen. Het College stelt appellante daarom in de gelegenheid alsnog een recentere verklaring van dyslexie aan te leveren, waaruit ook blijkt welke maatregelen genomen hadden moeten worden om voldoende tegemoet te komen aan de vorm van dyslexie waar appellante aan lijdt. Daaruit zal ook het causaal verband tussen dyslexie en de teleurstellende studieresultaten moeten blijken. Appellante krijgt de gelegenheid tot 10 december 2013 om een nieuwe verklaring dyslexie over te leggen.

Op 9 december heeft appellante een nieuwe verklaring overgelegd aan het College, opgemaakt door

[orthopedagoge], en [GGZ-psychologe/orthopedagoge]. Deze verklaring houdt in dat appellante dyslectisch is en dat zij baat heeft bij extra verwerkingstijd bij tentamens, meer auditieve verwerking van de leerstof en auditief aanbod van toetsen, eventueel aanbod van teksten in vergroot lettertype en het thuis mogen verwerken van teksten die worden behandeld tijdens werkgroep en college. Verweerder is in de gelegenheid gesteld op grond van de recente verklaring te bepalen of zij het bestreden besluit handhaaft of wijzigt. Op 12 december 2013 laat verweerder weten in de verklaring geen aanleiding te zien het bestreden besluit in trekken.

IV. Overwegingen van het College

Op grond van artikel 7.8b van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) kan het instellingsbestuur uiterlijk aan het einde van het eerste jaar van inschrijving aan het advies over de voortzetting van de studie een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld. In artikel 2.1 van de Uitvoeringsregeling WHW is een limitatieve opsomming te vinden van omstandigheden die aanleiding kunnen zijn af te zien van een negatief bindend studieadvies. Voor het maken van een uitzondering op de regeling van het bindend studieadvies op grond van deze omstandigheden is bovendien vereist dat tussen het bestaan van die omstandigheden en de studievertraging een causaal verband bestaat. Het ligt op de weg van de student het bestaan van omstandigheden, zoals bedoeld in de Uitvoeringsregeling WHW, en genoemd causaal verband voldoende aannemelijk te maken.

Het College van Beroep stelt vast dat dyslexie op zichzelf een persoonlijke omstandigheid is die op grond van artikel 2.1 van de Uitvoeringsregeling WHW kan leiden tot verlenging van de termijn voor het geven van een bindend negatief studieadvies. Niet in geschil is dat appellant extra tijd heeft gekregen voor het maken van tentamens. Met die maatregel wordt in het algemeen volledig tegemoet gekomen aan het nadeel dat een student bij het maken van tentamens ondervindt als gevolg van het feit dat hij of zij dyslectisch is. Het lag derhalve op de weg van appellante om aannemelijk te maken dat deze maatregel in haar specifieke geval niet afdoende was om genoemd nadeel weg te nemen. Daar is zij naar het oordeel van het College niet, althans niet voldoende in geslaagd. De verklaring van [orthopedagoge] en [GGZ-psychologe/orthopedagoge] van Beek van 9 december jl. geeft slechts in algemene zin weer dat appellante dyslectisch is en bij welke maatregelen zij baat zou hebben. Daaruit kan niet worden afgeleid, dat de beschikbare voorzieningen onvoldoende waren om tegemoet te komen aan haar beperkingen.

Alles afwegende heeft verweerder in redelijkheid tot haar beslissing kunnen komen.

V. Uitspraak

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 19 december 2013 door prof. mr. W.H.A.C.M. Bouwens, voorzitter, de heer S. van Dokkum, mevr. mr. dr. B. Frederiks, leden, in aanwezigheid van mr. drs. J.G. Bekker, secretaris.

w.g.

prof. mr. W.H.A.C.M. Bouwens,
voorzitter

w.g.

mr. drs. J.G. Bekker
secretaris

Tegen een uitspraak van het College van Beroep voor de Examens kan, onder vermelding van een deugdelijke motivering, door betrokkene beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 16137, 2500 BC Den Haag. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is zes weken. Het griffierecht bedraagt € 44,-.